

[Kaj Poulsen]

de radikale noget om, hvad regeringen vil? Det er baggrunden for, at det er katastrofalt, at det radikale venstre har accepteret, at ungdomsgarantiforsøgene stoppes, uden at vi ved, hvad det skal følges op med.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Vi kan jo godt tage en generel diskussion om det. Jeg kan også godt sige lidt om en ungdomsledighed, der steg og steg, mens en socialdemokratisk regering var ved magten, og hvad ved jeg.

Jeg har sagt, at jeg godt kunne have ønsket mig, at regeringens udspil var kommet tidligere. Men det var der, og vi kunne betragte det som et udgangspunkt for forhandlingerne. Ydermere har jeg sagt, at vi godt kunne have diskuteret, om man skulle forlænge det en måned. Det kan jeg godt se nogle argumenter for, men jeg kan altså også se et par argumenter imod, og argumenterne imod er for mig faktisk det, der sker i forsøgsamterne. Jeg mener ikke, at det planlægningsmæssigt er særlig hensigtsmæssigt for vores forhold til de amter, at vi forlænger forsøgene én måned og så måske én måned til. Det gør altså, at jeg synes, at der var tilstrækkeligt udspil til, at vi kunne acceptere at stoppe forsøgene, navnlig da vi vidste, at de ikke skulle videreføres i den form. Jeg har sagt, at vi ikke mener, at de forsøg giver basis for at gøre det landsdækkende. Der kan vi have en anden opfattelse end socialdemokratiet, men det er altså vores konklusion på forsøgene. De er ikke tilstrækkelig overbevisende. Det er vel acceptabelt.

Når det drejer sig om, hvorvidt det radikale venstre har opfyldt løftet om, at ungdomsledigheden skal bekæmpes, vil jeg sige, at det har vi forsøgt at opfylde, også i samarbejde med den tidligere regering, og hr. Kaj Poulsen ved jo udmærket godt – en meget stor del af grundlaget for dette er jo skabt under den tidligere regering – hvor vanskeligt det er. Hr. Kaj Poulsen ved jo også udmærket godt, at heller ikke den tidligere regering kunne opfylde den målsætning. Og hr. Kaj Poulsen ved jo også udmærket godt, at ungdomsgarantiordningens forsøg viser, at man slet ikke kan opfylde den målsætning, når det drejer sig om alle unge. Der har vi et fælles ansvar, og jeg synes, at vi hellere skulle

prøve på at løfte det fremfor at gå ind i denne diskussion på denne facon.

Waldorff (VS):

Da vi diskuterede det socialdemokratiske forslag til en landsdækkende ungdomsgaranti, sagde jeg, at vi støtter princippet om en landsdækkende ungdomsgaranti, forstået således at alle unge skal have et tilbud om enten uddannelse eller arbejde. Det mener vi stadig væk, selv om vi er uenige i mange af de måder, socialdemokratiet forestiller sig at en sådan ungdomsgaranti skal udfyldes på, når det kommer til stykket.

Vedrørende de garantiforsøg, der har kørt, er argumentet for at stoppe dem nu, f.eks. fra venstres side, at resultaterne ikke har været tilstrækkelig opløftende. Det kan jo altså ikke komme bag på nogen, at de ikke har været det. Det hænger sammen med lige præcis de mangler ved de garantiforsøg, som VS har kritiseret i årevis. Det handler bl.a. om beskæftigelsesarbejderne, som ofte har karakter af mere eller mindre meningsløse opbevaringsforanstaltninger. Det har at gøre med, at lønforholdene for mange af disse tilbud er så elendige, at mange må sige nej til dem. Det har også noget at gøre med, at man i stedet burde satse meget mere på de kompetencegivende uddannelser. Og det har noget at gøre med, at der først og fremmest er brug for mere varige job, ikke så meget for i hvert fald de mest dødsyge beskæftigelsesstilbud.

Der er en række argumenter for, at man opretholder disse ordninger, og de handler om, at det immervæk har betydet ikke bare, at en del unge har haft arbejde i et stykke tid og på den måde er kommet ind på arbejdsmarkedet, men også noget så konkret og betydningsfuldt som, at de er blevet medlemmer af en arbejdsløshedskasse og er blevet understøttelsesberettigede. Det er der ikke så mange der har sagt. En af de vigtigste ting ved disse garantitilbud er, at de unge er blevet medlemmer af en arbejdsløshedskasse, er blevet understøttelsesberettigede, i det hele taget har fået tilknytning til arbejdsmarkedet, hvilket er temmelig afgørende for, hvad der sker med dem fremover.

Derfor vil vi godt støtte dette forslag. Vi mener, at det er fuldstændig uacceptabelt, at man bare skipper disse ting og meget åbent siger, at trods alt sikres en betydelig del af de